06/02/2020

Την ευχή να επαναλειτουργήσει η Ι. Θεολογική Σχολή της Χάλκης εξέφρασε ο Πατριάρχης

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Την ελπίδα και την ευχή να επαναλειτουργήσει σύντομα η επί 49 έτη αδίκως κλειστή Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, προκειμένου το Οικουμενικό Πατριαρχείο να αποκτήσει και πάλι τον θεολογικό του βραχίονα, εξέφρασε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, σε ομιλία που πραγματοποίησε στην Αίθουσα Τελετών της Σχολής, σήμερα, Πέμπτη, 6 Φεβρουαρίου, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Ιερού Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως και ανιδρυτού της Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης όπου και στεγάζεται το ιστορικό θεολογικό εκπαιδευτήριο. Νωρίτερα, ο Παναγιώτατος χοροστάτησε στην Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στο περικαλλές Καθολικό της Ι.Μονής, κατά την οποία εκκλησιάστηκαν οι Αρχιερείς Γέρων Δέρκων Απόστολος, Πρόεδρος της Εφορείας της Ι.Μονής, μαζί με τα μέλη αυτής, Τρανουπόλεως Γερμανό, Μύρων Χρυσόστομο και Σηλυβρίας Μάξιμο, ο Γέρων Πριγκηπποννήσων Δημήτριος, ο Μυριοφύτου και Περιστάσεως Ειρηναίος, ο Αυστραλίας Μακάριος, μαζί με τους βοηθούς του Επισκόπους, Μελόης Αιμιλιανό και Κυανέων Ελπίδιο, κληρικοί και Μοναχοί, καθώς και πιστοί από την Πόλη, τα Πριγκηπόννησα, αλλά και το εξωτερικό.

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανέφερε, μεταξύ άλλων:

“Η τροφός Σχολή, κατά τα 127 έτη λειτουργίας της, εχαρίσατο εις την Αγίαν του Χριστού Μεγάλην Εκκλησίαν και εις την οικουμενικήν Ορθοδοξίαν υπερεννεακοσσίους αποφοίτους. Παρελαύνουν ενώπιον ημών την στιγμήν αυτήν αι γλυκείαι μορφαί των Χαλκιτών, των διδασκάλων και συμμαθητών μας, των προ ημών και των μεθ᾽ ημάς ομογαλάκτων, των ευόρκως διακονησάντων το θυσιαστήριον, την εκκλησιαστικήν ζωήν και την θύραθεν παιδείαν, των τε μακαρία τη λήξει γενομένων και των λοιπών, των διακονούντων την Εκκλησίαν άχρι της σήμερον. Μας συνδέουν αι κοιναί εμπειρίαι και η θεολογική παρακαταθήκη της Χάλκης, κοινά βιώματα, κοιναί αξίαι, κοινά οράματα. Ουδείς εν τη Τροφώ Σχολή εδίδαξε και μετέδωκεν εις ημάς τους σπουδαστάς άγονον εσωστρέφειαν ή αδιαφορίαν διά τον κόσμον και τον πολιτισμόν. Προητοιμαζόμεθα εδώ διά μαρτυρίαν και διακονίαν εν τω κόσμω, χωρίς δυισμούς και δισταγμούς, με απόλυτον εμπιστοσύνην εις την πρόνοιαν του Θεού και με ακλόνητον πεποίθησιν περί της ιερότητος της αποστολής μας. Μονή και Σχολή ήσαν εις την ζωήν και εις την συνείδησίν μας εν και το αυτό, ενεσάρκωσαν την αυτήν αλήθειαν της ελευθερίας, «η Χριστός ημάς ηλευθέρωσεν» (Γαλ. ε᾽, 1)”.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του επεσήμανε:

“Διανύομεν το 49ον έτος από της, άνωθεν αδίκω επιβολή, διακοπής της λειτουργίας της Σχολής μας. Ο μακαριστός άμεσος προκάτοχος ημών Πατριάρχης Δημήτριος και η ημετέρα Μετριότης, μετ᾽ επιμονής ηγωνίσθημεν διά την επαναλειτουργίαν της Χαλκίτιδος Σχολής. Αι προσπάθειαι συνεχίζονται και εντείνονται.Έχομεν εμπιστοσύνην εις τον πανοικτίρμονα Κύριον, και είμεθα βέβαιοι ότι η ποθεινή ημέρα θα έλθη και θα ηχήση ο κώδων της Σχολής, καλών τους νέους φερέλπιδας ιεροσπουδαστάς εις τα θρανία και τους καθηγητάς εις την έδραν, διά να συνεχισθή η ευλογημένη παράδοσις της καλλιεργείας μιάς θεολογίας πιστής εις την ορθόδοξον παράδοσιν και ανοικτής προς τον άνθρωπον και τον πολιτισμόν.

Τότε θα αποκτήση ο Οικουμενικός Θρόνος και πάλιν τον θεολογικόν του βραχίονα, τον ισχυρόν και δημιουργικόν. Τότε θα τροφοδοτήται η Μεγάλη Εκκλησία με ικανά στελέχη, σάρκα εκ της σαρκός της, κληρικούς και μύστας της θεολογικής επιστήμης, οι οποίοι θα αίρουν εις τους στιβαρούς ώμους τους τον σταυρόν και τας πολυσχιδείς ευθύνας της Μητρός Εκκλησίας, εκφρασταί του πνεύματος της Χάλκης που είναι αυτό τούτο το πνεύμα και το ήθος του Φαναρίου”.

Ο Παναγιώτατος υπενθύμισε ότι φέτος συμπληρώνονται εκατό χρόνια *“από της δημοσιεύσεως της ιστορικής Εγκυκλίου της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως «προς τας απανταχού Εκκλησίας του Χριστού» (1920), η οποία κατηρτίσθη μερίμνη των καθηγητών της Θεολογικής Σχολής Χάλκης και θεωρείται το αξονικόν κείμενον της συγχρόνου Οικουμενικής Κινήσεως”*, επέτειον που το Οικουμενικό Πατριαρχείο θα τιμήσει όλως ιδιαιτέρως.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στο Τρισάγιο που τέλεσε, μετά τη Θεία Λειτουργία, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του τελευταίου Σχολάρχου της Ι.Θεολογικής Σχολής, μακαριστού Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως κυρού Μαξίμου, τα οστά του οποίου μεταφέρθηκαν από την Αθήνα, όπου αρχικώς είχε ενταφιαστεί, για να ταφούν αύριο, Παρασκευή, 7 Φεβρουαρίου, στο Κοιμητήριο Βαλουκλή, πλησίον των άλλων αρχιερέων του Θρόνου.

“Ο Σχολάρχης μας υπήρξε φύλαξ της Σχολής μέχρι τέλους και απήλθεν εις τα άνω, με την βεβαίαν ελπίδα ότι η γεραρά Τροφός θα ανοίξη και πάλιν τας πύλας της και θα συνεχίση την αγίαν αποστολήν της. Είμεθα βέβαιοι ότι η ψυχή του συναγάλλεται, ομού με τας ψυχάς των μακαριστών λοιπών Σχολαρχών, των καθηγητών και μαθητών της Σχολής ενώπιον του καθοριστικού γεγονότος ότι εκτυλίσσεται ήδη, εις το επίπεδον αποκτήσεως της σχετικής αδείας, η διαδικασία ανοικοδομήσεως και αναβαθμίσεως του κτηριακού συγκροτήματος Μονής και Σχολής”.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε ο Οικουμενικός Πατριάρχης και στα έργα που πρόκειται να ξεκινήσουν για την εκ βάθρων ανακαίνιση της Ιεράς Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

“Δοξολογούμεν τον αγαδοθότην Θεόν, διότι εχαρίσατο εις την Εκκλησίαν Του τον φιλογενή Εντιμολογιώτατον Άρχοντα Έξαρχον του Οικουμενικού Θρόνου και Πολιτικόν Διοικητήν του Αγίου Όρους κύριον Αθανάσιον Μαρτίνον, ο οποίος ανέλαβε γενναιοφρόνως την σχετικήν μεγάλην δαπάνην. Είναι ο νέος Παύλος Σκυλίτσης Στεφάνοβικ και το όνομά του θα ευρίσκεται εγχαραγμένον εις τους αιώνας, ομού μετά του ειρημένου, εις το Συνοδικόν της Σχολής. Εκφράζομεν προς τον Εντιμολογιώτατον κύριον Μαρτίνον και την ομόζυγόν του κ.Μαρίναν τας ευχαριστίας και τον έπαινον της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Ο Θεός της αγάπης να χαρίζη εις τον Μέγαν Ευεργέτην της Σχολής και εις τους οικείους του πάσαν άνωθεν ευλογίαν.

Χαιρόμεθα, άγιε Ηγούμενε, διά το γεγονός ότι ήδη εις την αρχήν της θητείας σας ξεκινά και η ανακαίνισις των κτηρίων εδώ εις τον Λόφον της Ελπίδος. Ευχόμεθα δαψιλή καρποφορίαν των προσπαθειών σας, πρόοδον και ταχείαν ολοκλήρωσιν του όλου εγχειρήματος, το οποίον προφανέστατα ενισχύει μεγάλως και τον αγώνα επαναλειτουργίας της Τροφού Σχολής”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Παναγιώτατος εξέφρασε την ευαρέσκειά του προς την Εφορεία της Μόνης και προς τον Ηγούμενό της, Επίσκοπο Ερυθρών, για το έργο που επιτελούν, μαζί με τους συνεργάτες τους, και καλωσόρισε όλους όσοι ανέβηκαν τον Λόφο της Ελπίδος, ιδιαιτέρως δε τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας με την συνοδεία του, προκειμένου να συμμετάσχουν στην πανήγυρη της Μονής της Αγίας Τριάδος.

Προηγουμένως τον Παναγιώτατο προσφώνησε με θερμούς λόγους ο Επίσκοπος Ερυθρών Κύριλλος, ο οποίος αναφέρθηκε στη σημαντική προσφορά της “σιωπηλής”, σήμερα, Ιεράς Θεολογικής Σχολής.

“Αιώνες κατέστη εκπαιδευτήριο, διδασκαλείον αρετών, όχι αρετής, αρετών, και φυλακτήριον αυτών. Εδίδαξε την αρετήν της αληθείας, της εντιμότητος, της ταπεινώσεως, της απλότητος, της πατερικής ανυποκρίτου ευλαβείας, της ακριβούς ορθοδόξου πίστεως, την υπακοήν εις την Εκκλησίαν, την αγάπην εις την γνώσιν, την δικαιοσύνην, την ελευθερίαν, τον σεβασμόν εις τον πλησίον και την αποδοχήν της ετερότητός του, την έντιμον συνύπαρξιν μετά του άλλου, την θυσιαστικήν και αγαπητικήν διακονίαν. Φυτώριον όντως όλων των αρετών, εκαλλιέργησε και έδωσεν εις την Ορθοδοξίαν καρπούς ευκλεείς”.

Ο Ηγούμενος της Μονής της Αγίας Τρίαδος σημείωσε ότι μία αρετή, αυτή της σιωπής, δεν είναι πουθενά αλλού *“τόσο εύλαλος, εύηχος, διατρανωτική όσον εδώ εις την Ιεράν ταύτην Σχολήν, την από ετών κλειστήν, σιωπώσαν αλλά παντί τω κόσμω κηρύττουσαν και διδάσκουσαν την υπομονήν, την καρτερίαν, αλλά και την μετά βεβαιότητος προσδοκίαν εις τας θλίψεις, την αδικίαν, τους πειρασμούς. Και επειδή λοιπόν κατά τον εορτάζοντα την σήμερον προστάτην ημών Ιερόν Φώτιον, η αρετή και θανάτου ακόμη περιγίνεται, μετά βεβαιότητος πιστεύουμε, Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, ότι εστι καιρός, και ου μακράν, ότε υμείς ο Πατριάρχης του Γένους θα δράξετε τον ιστορικόν κώδωνα και θα σημάνετε την λειτουργίαν και πάλιν της σιωπώσης εν προσευχή ημετέρας τροφού Σχολής”.*

Ο Επίσκοπος Κύριλλος εξέφρασε την ευγνωμοσύν του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη για τον διορισμό του ως Ηγουμένου της Μονής, πριν από μερικούς μήνες και μετά την προαγωγή του προκατόχου του, Αρχιεπισκόπου Αμερικής Ελπιδοφόρου.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες εξέφρασε προς την Εφορεία της Μονής και προς τον Άρχοντα του Θρόνου Αθανάσιο Μαρτίνο, για την απόφασή του να αναλάβει τη δαπάνη της ανακαίνισης των εγκαταστάσεων της Ι.Θεολογικής Σχολής.